

[Grethe Fenger Møller]

har holdt. Vi mener, det er rigtigt, at vi skal arbejde for at nedbringe statsgælden, men vi mener minsandten ikke, det er de midler, vi skal anvende, som Fremskridtspartiet her angiver. Vi mener, at det ville være ganske ukorrekt, at staten skulle give sig til at røre ved lønmodtagernes retmæssige tilgodehavender i ATP og LD. Vi mener, at det må opleves som et retsbrud – hvis ikke det er et retsbrud – og det ønsker vi ikke at medvirke til.

Desuden synes vi også, at det er en dårlig idé, ud over det juridiske, at komme med et forslag på dette tidspunkt, hvor vi netop siger, at der er brug for, at der sker en opsparing til pensioner; så er det ikke nogen god idé at komme og sige, at nu ophæver vi det hele.

Vi kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

Aage Frandsen (SF):

SF må også afvise forslaget fuldstændig. Vi er imod de intentioner, der ligger i forslaget.

Forslagsstillerne har været så venlige at fortælle, hvem der har medvirket til gennemførelse af lovgrundlaget for disse to fonde, nemlig lov vedrørende ATP og Dyrtidsfonden, og det gælder altså også SF. Vi ønsker nogle ændringer i både ATP og Dyrtidsfonden, og det har vi tidligere foreslået, men dette lovforslag går i den diametralt modsatte retning, og derfor siger det sig selv, at vi ikke kan medvirke til forslaget.

Skrumsager Skau (V):

Ja, det er Fremskridtspartiets 16. falske trut i trompeten. Vi mener stadig væk, det er falsk, og vi kan ikke støtte forslaget på nogen måde.

Behnke (FP):

Den danske stat har en betragtelig gæld, vel sammenlagt i størrelsesordenen 500 mia. kr., og deraf består de 362-363 mia. kr. af indenlandsk gæld. Det er statsobligationer, som i stor stil er blevet udstedt dels under den nuværende regering og dels under tidligere regeringer. Det er så stor en gældspost, at der årligt på finansloven skal afsættes penge i størrelsesordenen 55 mia. kr. bare for at betale renteudgifterne.

Og her kan jeg med det samme svare på det spørgsmål, fru Grethe Fenger Møller stillede om, hvor pengene kommer fra. Der opstår selvfølgelig ikke et kødben i munden på en hund,

og på samme måde opstår der selvfølgelig heller ikke nogen penge, uden at det kan påvises, hvor de kommer fra.

De penge, der, om man så må sige opstår i det her forslag, er den sparede renteudgift.

Hvis fru Grethe Fenger Møller en gang imellem kigger i finansloven, så vil hun opdage, at under § 3 – rentekontoen – er der for indeværende år afsat ca. 55 mia. kr. til brug bare for rentebetaling. Det synes vi ærlig talt er et uforskammet stort beløb. Det er 18 pct. af alt, hvad der kommer ind i skatter og afgifter, der går til renter på statsgælden. Vi får ikke en eneste uddannelsesplads, ikke en eneste kilometer landevej, intet får vi for de penge, vi giver dem bare ud som renteudgift.

Det beløb skal sættes ned, både gælden og renteudgiften skal sættes ned; og det følges jo selvfølgelig og heldigvis ad. Vi kan selvfølgelig godt gå ind i overvejelser om, hvordan det er muligt at afdrage gælden, men så længe et folketingsflertal er parat til år efter år at acceptere en statsfinansiell situation, hvor gælden bliver større, fordi man har underskud – sidste år var det 20 mia. kr., man forøgede gælden med – ja, så kan vi ikke forvente, at der er et politisk flertal, der er parat til at afsætte penge til at afdrage gælden. Og selv om man kunne få skrabet en 2, 3, 4 eller 10 mia. kr. sammen om året, tager det altså 30-50 år, inden man får den store gæld betalt.

Det kan vi ikke vente på. Derfor er vi nødt til at kigge os om i krogene efter, hvor der ligger nogle penge, der kan bruges til at afdrage på gælden, og vel at mærke med betragtelige afdrag. Privatiseringer er helt klart en mulighed, men selv om vi privatiserer nok så hurtigt og nok så meget, så løber alene renteudgifterne så hurtigt, at ikke engang det vil kunne følge tilfredsstillende med, i hvert fald ikke med det politiske klima, der er omkring privatiseringer i øjeblikket. Der skal langt større vilje til.

Altså har Fremskridtspartiet som det eneste parti i Folketinget gjort sig den ulejlighed at overveje, hvordan man er i stand til betragteligt at afdrage på statsgælden. Ingen andre partier nævner det overhovedet. Alle er flintrende ligeglade med, at vi skal bruge 55 mia. kr. om året til at betale renter på statsgælden.

Derfor har vi formuleret dette lovforslag, som går ud på, at de ca. 110 mia. kr., der er i ATP-fonden og LD-fonden, tilsammen giver et